



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 82. Olivarii Cancellarii obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

Sæcul. XVI.

A C 1560.

occasione Guisus Dux Regi præstitisset, obsequia deprædicarent, atque ea de causa a Parisiensi Senatu gloriosum Patriæ Conservatoris titulum ei esse attributum scirent: simul etiam Gubernatoribus præceptum, ut nullum omnino Calvinistarum conventiculum sub quocunque prætextu fieri permitterent.

§. LXXXII.

*Olivarii Cancellarii obitus.**Belcar. com.*
l. 28. n. 57.

Sub idem tempus Olivarius Regni Cancellarius die trigesima Martii Anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo Ambasiæ fatis cessit, ejusque corpus Parisios delatum in Ecclesia S. Germani Antiffiodorensis prope Patris sui tumulum terræ mandatam fuit. Hic vir erat sermonis eloquentia, judicii maturitate, atque animi sinceritate præstans, semperque se amicis suis fidelem, Regi, ac Patriæ suæ fide nunquam violanda addictum, atque fortitudine insignem exhibebat. Anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo quinto regnante Francisco I. regio diplomate die decima octava Aprilis Remorentini edito Cancellarius nominabatur, mortuo autem Francisco Rege ab Henrico II. ejus Filio ex Valentinæ Ducis consilio regii sigilli custodia spoliabatur,

tur, quæsito obtentu, quod eum ad-
 versa valetudine pressum a tanto onere
 eximere oporteret; quo etiam tempore
 paralyfi corripiebatur, a qua tamen li-
 beratus, nimis præpropere cum muneris
 sui exercitia resumeret, viscoso humo-
 re oculos obsidente vix non aspectum
 amiserat, quapropter suo sese abdicabat
 officio, jura tamen, honoresque ei-
 dem annexos sibi reservabat, obtento
 Regis diplomate Camboriti die secunda
 Januarii Anno salutis nostræ millesimo
 quingentesimo quinquagesimo primo:
 postmodum vero ad sua sese recepit, sed
 Anno Incarnationis Dominicæ millesi-
 mo quingentesimo quinquagesimo nono
 a Francisco II. revocatus denuo officii sui
 munia obire cogebatur. Porro Calvi-
 nistæ sparserunt, quod Olivarius ex
 mœrore animi expiraverit, ægerrime
 ferens, quod hujus sectæ fautores tam
 sævis suppliciis e medio tollerentur. Hu-
 jus viri dignitas postea deferebatur
 Joanni Morvillerio Aurelianensi Epi-
 scopo, viro animi moderatione, ac pru-
 dentia clarissimo, eo autem id mune-
 ris recusante Michael Hospitalius obscu-
 ris quidem natalibus ortus, sed ingenii
 acie, ac uberrima eruditione, necnon
 eminenti virtute præditus subrogaba-
 tur, qui hoc officium ad Mompenserii
 Ducissæ Reginæ Matri in paucis caræ
 preces

Sæcul. XVI.
 A.C. 1560.

Sæcul. XVI.
A.C. 1560

preces obtinuit, quamvis ob proprii meriti eminentiam ad subeundam hanc dignitatem nemo alius eo dignior videretur, nihilominus, cum haud ignoraret, quod Joannes Bertrandus Cardinalis tum Romæ agens Pro-Cancellarii munus ea duntaxat lege abdicarit, ut Olivario prius decedenti ipse in hac dignitate succederet, hinc Magistratum ingredi, officiumque suum exercere detestabatur, nisi prius Cardinalis juri suo per Curiaë decretum obtento cessisset.

§. LXXXIII.

*Condæus Princeps, & Colinii Aula
excedentes.*

Thuan. l. c. Sub idem tempus Colinii aula discedunt Guisiorum potentiam veriti, quibus aliunde Castillionæus Præfectus in privatis cum Regina Matre colloquiis sese infestum nimis libere ostenderat: cum vero ille abeundi veniam peteret, iussus est in Normanniam proficisci, & tumultibus in ea Provincia sedandis operam dare, deque seditionis motæ causis cognoscere, remque ad Regnam fideliter perscribere. Ergo Castillionæus nulla mora discedit, ejusque exemplum ambo illius fratres sequuntur, simulque Condæus Princeps, cum externam Guisii Ducis amicitiam sibi suspectam haberet,